

A 1629
— VI.

Damon & Pythias

Acta Cassovia

Ab Insima Grammaticis, & Elementari Casse

1767.

Francisio Bato familiariorum hydrocimij, & Insulam pro anno futuro.

C 244/46

Argumentum.

Damon. Pratoboscera

Pythias.

Hermenilus cognat. Mozzarsi.

Ven. Danl. Kende.

Arnoldus. Zamboni Paul.

Soroster. Steg. Bindci.

Dion Palty.

Bartolomeo Oberholzer.

Veridius Schmid.

Arnoldus Zamboni.

Clavelly.

Arnoldus Zamboni.

Soroster Sintai.

Bellona.

Bartolomeo Oberholzer.

Dyonisius Palty.

Damon & Pythias Pythagorei frimam ades interfie puxere amicam, morient
aller pro altero cuperet; Cum enim Damon, accepta a Dionisio Tyrannum opinno
grave ob crimen reas sententia, redundi in patriciam prufoam periret, pecte,
re veniam, tae cam lege oblinuit pro se ut vadet, et ad necem, redire si iuste tarda
re ~~scelus~~ paratum, statut. Invenit in Pythia talam, qui se ubi opiniendum pro
amico oblit; Nec datum felicit fidei Damon, destinata signum neci redirens die
et fibi, & amico vitam, atq; gloriari periret, qua proxima ades fide a Dion
sio, eorum in amictia allegre numerum expelente, sunt donati. Ita Valer. Mal.
L. H. Cap. 7.

Scena figurur Syracusis in Aula Regia.

Personae Agentes.

Damon, & Pythias Amici. Gabodi, Pratoboscera.

Dyonisius. Tyrannus Syracusus Sejci ~~Auctorital~~ Palty. Kende.

~~Hermenilus~~. Anticus. Comes Damonis. Palty. ~~Cognatus~~ Dion. ~~Ante~~ Tristis.

Veridius. Soroster. ~~Amicus~~ Pythias. ~~Ante~~ Procerus. immixta.

Arnoldus. Zamboni. Amici Pythias. ~~Ante~~ Proctus. Mozzarsi.

Soroster. Sintai. ~~Ante~~ Proctus. Vzner.

Olympius. Projectus custodire carceris. ~~Ante~~ Proctus. Pefeti Nihum.

Parma. Oliverius. Benedictus. ~~Ante~~ Proctus. Leoneres.

Actus Primus

Scena prima.

Veridius. Soroster. Arnoldus. ~~Oliverius~~.

Veridius Soroster coram & Arnoldo nimam Pythias in accepta a Damon de
reditu fidei, queritur fiduciam. Accedere illi statunt cundem, & monere, tantum
debili ne triplus fidei, ac dum tempus suspetis, de placanda tyranni potius co,
gitatione. Abire volentibus

Arnold. Itane Veridi? Veridius. Ita fane! Arnold. Nequicquam igitur tot
fuis egredi monitis? Verid. Necquicquam: quia ubi, si quis ut deo meminisset, cum ad
monuissesem ego, irato sumissem, ut he verbum ei de hoc amplius rogavisi; Sed ego Teos
omnes superos, inferosque, mei fuius misericordi ulti velis, infra te nihil ille, nisi sine inquis,
me mihi, neque animi pacem obturbaveris mei. Verod. Iude fanta in eo causa fi-
duid? Verid. Dab, & accepta ab Amico fides. Verod. Ah refut fare, refut si-
teori bni militaris stipulat, reg solum secundas habere amicos, non item avos,
sas: neque eorum nimum esse dandum fidei, quorum virtutem amici calamitas
necedum eleverint. Eros dum plenis fesse fortana ridentiam prebuit, ^{venit} Sanguine, &
vita litare, pro Amico gestiere suo, qui int adverso sensere fulgura, jamnul-
ti erant! Verid. Hae omnia, plurium comprobata exemplis, ut permoverem, in me-
diun attulit. Hde ille omnia hilari eludet, vulnus, ac tum se se clufum esse
creditorum ajet, teneros dum hirundinis pullos, rebulisse de Leone Victoria, vide-
rit; interim sois quicunque dederit, Amico accepturum libenter pro salute. Arnold.
Iors si et nosce aueggerint precies, cedet deum? Verid. Ignoto, id unum quis
ad omnes meas obseruans ^{ut} cum. Arnold. Exerciri licet, ejusque venus, et
qua precibus, qua monitis removerebinus deniqz, tibi ut Confundat. Verid. Ita vos,
aliam ego, mibz oram, ejus ut animum effugiem. Arnold. parebitinus. vale.
t. . . . Verum? -- fallor! -- an hic Hernemilch's Comes Damont?

Scena 2da

obirent Hermenildus, Idem.

Hermenildus Damoni Comes Obrium se interfecit, ac suorum virorum preceps
in fau, Damonem manifeste narrat, patria. Id ipsum grominus Regi referat o-
cyns, rebatur a Verchio, Pythie metnente; cuius dum preeps regis cludere te-
bat impensis

Sorozt.: Iste erg. Venid. Dii satum mininum! Salve Hermenilde! Her
Salve te chara mihi pectora! Venid. Ubi Damon? num Salvum prostat Pyth
Herm. Nullus ille memor, in portu navigat. Arnold (Id metui! :) Venid Lu
qui Hermenilde? Herm. Inv? Exeritu cingitur, Id in dico quod mox apes? Vi
Superi! Arnold. Exeritu? quis ei exeritum? Herm. Atmicorum de eius,

ne, deo^r dicitur pateris. Herm. Quoniam, dum latet^r vos Dyonijs,
um^r si reficiat, me infernus feret. Venid. dum frat^r quod molior, non
reficit, deo^r medetur^r fratre. Hermen. Omnia, doce ne petieris, pro^r
fubens. Venid. Istud si neges, mihi praeficitur. - - -

Scen. 3ra.

Dyonyfius. Tidem. & Olympius. Par mens

Ad iugos egredientem Dyonijs videt; qui, ubi scorum orbium precibus
magnifice Damorem in gloria audiit, furor percutit Psychiam, qui, vadem, vincat,
mitib^r Olympium. Num Überus de debus sagittatus secum Hermenildum rem
recepit, solo remanente Verido.

+ Venid. (amicus petri!) Dyon. Lord istud est Hermenilde? Hermen. Ira, O Rex! ad impe-
ria, ^{luctans} ^{repi} paratum advenisse videt. Dyon. Num & Damon secum? Venid.
(ah ventrum dic!) Hermen. Ventus erat, nⁱ - - - Dyon. ^{Aestus} ^{repi} cur non ^{redivi}? Venid. (iuvate celum Psychiam!) ^{afflito} Amici, cog-
nati, propuleris^r Lachrym^r, precies, affidit, determinare miserum, vel no-
lentem. Dyon. Nolendum? Superi! itare mea spernitur imperia. Co-
ronabile, ibane illuditur Majestati? - - bene, est... - - nondum reaf-
ficitus effigie manus, ulliscar Jane, ulicet^r. et quantum sit, sacra-
bus regum iustitiae leges, docebo. Olympi! Sorrell. (Hoc quam me
tuo! ne Psychiam doc palmen!) Olymp. In te ^{Par} Imperia res-
am acutum vincere volo. Arnold. (Superi!) Dyon. Psychiam
mitum manu propona; dum reverto, eundem capax habeat. fides
debet. elolivat Datan. Olymp. ^{perfecta} ^{Par} ^{tuus} ^{parvus} ^{imperio} ^{Par} ^{tuus}
mon impius, mea quo^r Scapta valeant, ^{alii} ^{disca} ^{Par} ^{tuus} ^{tuus} ^{tuus} ^{tuus} ^{tuus} ^{tuus}
vincibus Dyonyfii possit furor. Hermenilde Severe. Venid. Ah quis
amicus petri? Hermen. Nil agis. - - -

Scen. 3^ata.

Murinus Sorrell

Lori el probata primum Hermenilde perfidia. Num de Psychia de-
sparsa salute, violentas fibi inferre tentat manus.

Iffur. et dixi amoris insignis, loties quas dedisti, amico Jan,
girine, pollue manus. Nunc demum juratum ^{annum} ^{annum} ^{annum} ^{annum} ^{annum} ^{annum}
fidem, quoniam in te ^{annum} ^{annum} ^{annum} ^{annum} ^{annum} ^{annum} latuerit, partis deniqz.

Ah Psychia! ergo tuus, alienum cipari, crux debet, crimen^r libine
moriendum in fonte est, original ut scelere nec impius? quam inique Superi!
divisa sunt bee mortalibus! Ergo deniqz ^{grise} ^{alium} ^{alium} ^{alium} ^{alium} ^{alium}
amicis sub oculis jacetis fumis?

Sal infisti colum, non tudes amplius; procedunt^r tuum ^{et} sequere a,
miacum Psychia! Stygias prius ego bibam undas. Separare totis militar-
i invida, conjugat datum. moriar, ah tubens moriar! Supremum dor-
amoris cape signum Psychia.

(7) casem et alibi

Scen. 5ta

Venidius. Arnoldus, Sorrellster

Arnoldus. Panmarus, Harlungus, Cleobulus.

Ted ab Arnaldo & Sorrello reducibus prohibetur; ac sed ut parceris
te perfractur deniqz, promittibus simulacrum Arnaldo, Harlungo, & Pan-
maro, se que ad huc agendum Psychiam, ac eos ⁱⁿ ⁱⁿ laboratur.

Sorrell. Fisse! - - quis istud. Venid. ah fine! Sorrell. non finam.
Venid. Amici, si te iuvante miseret me, si ^{me} felicem me cupis, fine
tot miseris oppressam bone efflare animam, fine ut calamitatis
profero, finem doc enje fuiam, cludebis es, quid quis adicias inle-
ned. Arnold. Lord ita amice. Venid. ne god se sal. Sorrell. vobis
nota fuit, vulnera renovat sola memoria. Gare. ^{Ex} ^{ad} ^{hunc} ^{et} ^{et} ^{et}
aut fuisse vocerit had, aut bonorum, le jacturam scissi cogat, omnium.

Venid. Majus est, atque omnium, utnam jacturam fecerim, dum mih
dine ne videant fata, sed - - - Harl. (Erigis doleat)

Scen. Sta.

Arnolphus, Hartungus, Fancmarus. Cleopatra
Statumque Olympum ad dimittendum Pythiam midure. Pythie fra-
dere fugam, constitutis primis, qui fugitione retrahant virilis, ut re-
tractus interfat eibis.

Fane. Vefram ego amici, miror rationem; Armata. cedo? Fane. notis
sternum cum Pythia disconvenire nobis, et promptam offers manum, ut
selegerim, decarcere prostratas. Armata. minime. Fane. Non id confi-

Scen 7ma

Garmens. Olympia. Idem

Al Garmen. Olympius. Vnum
Olympius, Pythiam apud ~~caserum~~ ^{Je} retinere referente impetravit, archas
mimorum primum vigiliis, tum libertatem, cumq; eo ad Pythiam frugam
ei frater digerintur.

Actus Qdus

Scena prima.

Cena Roma.
Dyonisius Hartungus. Pancratius. Arnolphus, Magdeburg
& Fernandus. Clevebulus.

Armenius, & socij fugam jam capessuisse vati Psychiam, rem &
Regi ut certam deferunt, hic furor percutit, Maffenium, & Fernan,
dum mittit, fugitivum qui retrahant.

Dyon. Livid aif? Armenia. Rem ipsum Auguste, Dyon. Meas Sylphias
effugientemamis? Armenia. effugis? Dyon. Evomodo? Armenia. Evo-
m ignoro, id peccati solum, clavis cum umbata veste vigilis, ut
te jam clavum ^{ad} confidat ^{ad} clam, qoibus maturaret jugam equi
proximo minere ari ^{pro} invenies salvus est. Dyon.

Imova Numinia! Si sceleri patrocinium datus? --- Urbe jam elat,
suf? proximo imine mari? Fane. Non aliter. Miles nunc ad
modum, ~~proxima~~ villa redit, ~~occursus~~ mihi; visumque se Py
etiam ~~con~~batu curfa, relagi ad undas londere, retulit. Dyon. Hoc
patens colum! noi fulmina? ubi vindicta ioris deicta? Harl.
Nihil hinc ad eam rem gran paras conseruit. ^{Rep.} illuc
vum refrahant. Dyon. Necdum igitur quisquam? - ~~Art.~~

Panii admodum, nostra reupe, qui audiunt imperia, insequuntur per fidum.
Dyon. Vetus am erga Dyonisium Lando fidem. Verum O Rex,
tu ne sufficiant metuo. Lordi qui plam est. Fyldi, qui aduersum
te tract, parles? Dijon. Lyndi primi ut aduersum tractas
Dyon. Rele meus, Magen, Fernande. Mazzening. Tabe! Auger,
Fernand ad tua paratum imperia habes. Dyon. Hie armata cinch
mann, et si quod verbis Dyonisius unquam, quod gratum erat proficit,
Bythiam vindici pro gracia fistile. Magen. Imperare tuum est
obsequi menu. Fernand. Dum tibi placere possim, mil abuso
Dyon. Leon, diversam quicq; tenebitis viam, ne qua parte see,
lepro elabi detur. Magen. Intelligo. + Fernand. fies. Dyon. #
Saeraf Ilygij lessos undas, vindicem Dyonisii Fyldia, nosec.
mann.

Scena Secunda

Stomaphys, Hartungus, Funiculus. Cœob.

De re, ut ambulant bere gesta, planunt.
Arvile Bene, beatae est! injuriarum ullorum Dii! vobis ego
mille richmas, ~~Pax~~ Tacito mille; scimus: amici vicimus!
Id mecum demus. Sentiat, ut Pythia, quos sibi paraveris
hostes. Fane. Ita me Di ament feliorem multo, quam spes
ipsa prebuerit, et successum ^{ad} nostra est. Si Pythia neglecta
etnam ^{ad} amatul. Hark. felix Damon plamit, ~~per~~ infeliciem

" + absent.
Dyon. Euclidensis.
remained in California
Pythod. Fernando, Ad
me cum Stephens Olyn
mid project.
Altamaha & frigida Ferrum
tagensis: Majorius
in Olympia ad me pro
iect.

Armula. Ita Jane, in id tamen amici nobis incumbendum superesset,
ut irritatus Cleobulus, de eo quantum exemplum habuas. Jane,
Cleobulus, recte agit re, victimis, sollicitis, praefides amicitiae placandi dei, Venid, qui
parcimur. Amyk, hui Venidius.

Scen. Tria

Venidius Sidem. Cleobulus.

Sed percelluntur a Venidio, eorum se Dolos Regi relativum pro-
dente, in Salvum proficit Pythiam.

Venid, Salvere vos tubo! ubi Pythias? Armula, Lodus? hinc,
tale fructus. Venid, Libertate? Hars, Hand aliter. Venid, Liberum
cum Dyomifis iussit? Jane, cum triquis non Dyomifis libertatem debet.
Venid, Lvi? Jane, ei salutem? Armula, Ipse quidem. Venid, ~~Et tu?~~ A,
Dyomifis? ~~Vestigium~~, confisio, auxilio, sollicitudine. Venid, Lvi confisio
quos auxilio? quamam sollicitudine? edic ne me suspengam sene. Ar-
mula: post, ut sine spargimus, quod iussaram, in populum abire, quos
Pythid succurramus, injimus conseruum. Jane, ~~aut non concordemus~~ distas,
salutem effici confituis, id omni succurrui. Armula, nostri, ut Olympium tecum
deponimus partis, conciliare emus Pythid; ~~et~~ claus minus eidem impetrage,
mus Cleobulus, iustum, ut fuga libi salutem querat, ad mons amulius,
hunc. Venid, Hunc me! Superi! et hunc me infis? cinctos armata ux,
digis manu portans necioristi? Armula, Scire certi poteramus nihil,
cinctos dicebant alii, negabant item alii. Venid, an nondum satig' hoc
erat, sicut ut cipiendi etiam, si amici esset, probaberet? eidem? non
cogeret noscere. Venid - - - an optemperavit monstrum? Jane,
Profecto. Nam ubi neminem in conciliari, se Jane flank videt, Lbris
ad vigilantem, ~~allat~~ claus peregrinus se velat vestibus, Jenem,
adficitia indut barba, hisq; clausi custodibus, inimica de Urbe egreditur.
Venid, Scelasti! Jane in innoxia consipitatis caput? Jane,
auaritia: necrum omnia, ... Venid, define, salutisti, infandum
certam in necem monstrum? ... Jane parati ad effundendum sanguine

Jane. Audi tamen, sum si male actum senseris. ... Venid, andia?
... prosequere. Jane, De me ego, ~~negre~~ e oblinia ~~allat~~, binos
extra urbem, ad fugam ei constitui sompedes. Venid, ut nempe
in cassel perennial citius? = Sed lessor Deos, non impune reveneret.
hac hora, monstrum hoc, ni salvum redditis Pythiam, Vestros ego
Scelasti, Dyomifis panam dolos: ubi peregrinus in Urbe milies? (
Armula, Inperi! et de malis reficit?) Venid, Nihil agitis, novion,
ma, seductum a vobis Olympium, constitutas clam ex gubris; per
svagam sanguinale Pythide fugam; siue, ~~de~~ Cleobulus co pro per
reg, siue Dyomifis, et debitam, ut justus est, in iuriu cinget ju-
nam.

Scen. Qua.

Armulus, Fancmarus, Hartungas. Cleob.

Ad dolos configere statum, Venidium inimicul erga Pythiam or-
argere apud olympium decernit, utq; ad dimittendum Pythiam perfratum
se ab iis negat, monere, iamque enas

Jane, Amici perimus! nil Venidium tales, dolos omnes per specie protul-
lorum per firmacula, edocendum a se cunctis, quisvis Dyomifis, in re,
stat unum, infensum ut reddat Tyrannum nobis, isque elatum se senti-
ens, suam in nobis crudelitatem acut. Hars, Profecto id unum respat,
nunc igitur confilii opus quam malum, agere, ~~quod~~ negre me faci, promite igitur con-
fundum sit edocere Armula. Eodem Olympium convenienter sursum au-
fumi, Venidium immixtum evadisse Pythid, ~~et~~ Vestris al se notis expienda confilia, jurasse,
de amicis huc decessisse confidit. Scelasti, Monstrum, Leib, Flank, hunc,
Labrador, Sceleratus, Leib, Flank, hunc, negabimus omnes, hunc cerbe legum unius
Tyranno aegri; factum negabimus omnes, hunc cerbe legum unius
ancoritas non misericabit voces. Jane, Ad Venidium per quam
familiarem esse Pythid, novit Olympius. Armula, Lvi tam? Jane
Sum, eligo hoc tempore Spacio, Flank in Pythiam concipit odium
num credet? Aut illudi fibi Spacio, comitem se ihuso ad legem dat,
bit Venidio. facta a nobis Dyomifis parat omnia, sum enim vero,
victimis furoris, Serum Carnificis enim, lebhati hannus vulnere,
Sed en ipsum Olympium.

Scen. 5^a.

Dum ardeunt cum Olympio Maffenio, volenter in carcere retinari, audirent Pythiam, quos qua vi, qua premitus, inducunt deum, eorum ut opera redactum e fuga comimiscantur Pythiam.

Maffenius, Olympius. Idem.

Arnulph. Amicis quid Pythias? Salvus ne e carcere evasit? Olym.
Lord. evasit Arnulph. An non igitur? Magen. quid dum inde
venis, tibi missis se ipse vincit catenam, ac Astra verus subla,
his oculis, dactylo miso et pectore superius, hoc pro te inquit amicis,
proque tibi servata aequis fide, morias ego, mille tyranni
furor, ex te feram, dum te mihi salvum confer,
rect Dñi. Fane. (pericula!) Harl. Nil ergo de fuga sollicitus?

Olymp. Mag. Ins de fuga audire remis chain, aliam se, inquietus, abituro dedi,
te amicis fidem, quam ut levi terrore percasus, de arena descendat, he
mis plura se his debere Damoni. Arnulph. Supcri! Tunc Ensis morta
les sumus! Dyomis admodum, in nos nū idem festes, Pythiam
fugisse rebuli. Olym. (Hem!) Arnulph. fugitione ille copioso
multis cohorte petebat Maffen, & Fernandum regnari posuit. Num tu aut
Fernandus volenter cum in carcere retinari, Regem edocuisti? Mag.
Fernandus necdum reddid. Nos acta ad eum lendaris & Fane. Tuisse per
Superos. Magen. Lord est? (Hem) In nostram impie quis necem. Olym.
Imbe. Regis elegamus iusta, et in omnium liberemus metu Pythiam.

Harl. Et tu Ensis Istele accidis confilii? (Hem) Amicis fui
qui ea dicere quod vis, quod non vis audies. Tunc me relineas? Regis
ne iusta violerit hanc imperat? vide ne bule malum tibi ducatur in
causa male. (Hem) Tuus amicus te ego oblego Deos, amicis de
fine, si Pythiam ut claves, reperi (Hem) Dyomis, nos mel, ut pedat

menas. Magen. + Nihil agis, inimicis ego, Istele Olympius, (Hem) quia
Regi parcamus. (Hem) Ah amicis, ne te (Hem) adeo verba moveant,
quod, inquietus, instans vel reas, vel ciliu prologi crevit metas. in
ad regnos prostratos pedes, quos si non supeneres, vobis certe parci,

+ abire volunt.

+ ita voluntarie.

nascendi fecit conditio. Hosne vos, aut carni, cum subiectos en-
tibus, aut e patria emis ultimus in oris, (Hem) dignitas neganda
miseris, sceloporum ad Tybar, (Hem) proscripti lugubris, venire velis.
agite, ut vobis sane sibam felicitatem, & patrem debeamus negotiam.

Magen. Saljam est, adorare define, finem has impone sermoni, meas
sum omnia; sed ipsa, quod ognam, Pythie dum suis dolos, quod
bene fuit iuste, candide occurreret olos & Olympia ceruit, quam sit
volupte, alieno paci velle Sangvine. Hoc facias modica, sed
sed, candi alii cupido, sed, grave in Pythiam regnus odium. +
Arnulph. Tuisse Lera ligide favior, si nostra pacem in felici
itate? Si illudis? decretum igitur vobis, sed, renunciare Regi?

Olym. Ita Jane, decedam. Arnulph. Ergo motiemur? Olym.
Hoc de dyonisio laudare. Arnulph. moriamur amici omnes; sed,
ut vos (Hem) agito interfici, (Hem) numeros (Hem) vobis
Brotergianus vobis. + Anna! Arma faci! Olym. Lord, sed amicis?

Magen. Arma rojans. Stringe ferrum Amicis! + (omnis Olympius confundens) cardolympia collegat. Arnulph. Arma ponite. + vobis ostendendum esse acutum, ex
michi unia impensis salutis vobis, facturos vos, ab iustitia, quod volamus.
Olym. Hoc quidem vos inermem cogere potest. ... juno. Fane. Tunc
solus Maffen resiphas? Magen. facturum est ego sibi spondeo annis,
Arnulph. Andite. Ad regem uiribus, e proximo portante
duobus nostro consilio Pythiam, (Hem) Calenus in carcere genere
cominsecimus. Comenti merces non parva, cuncte Damoni opes, & Py-
thie; nos sicut ex ego partiendo, tam majoris spes chain obtinenda
dignitatis. Magen. Optime. Olym. Triamcum spem vam perdidi men
scelus? Arnulph. + Olympi define. Magen. fahi si id cogat necessitas.

Scen. 6^a.

Dyomis. Idem.

Dyomis, cui retractum sua opera cominsecunt Pythiam, fide dilandalcol,
alterum a se, in primum (ut rebalus) = fidelitatis gradum defensus:
te Pythiam sententiam fatus laturnum, combantes tandem.

+ abire volunt.

+ ensem extrahit,
+ seponit & ibi
arma. Arnulph
cum suis intentam
+ annis dicit.

intentat cursum
Olympius arma.

16

7.

17

7

Actus 3^{ius}

Scena Prima

Damon, ad colvendam amicis fidem redit, Tantalij,
rancorum Diis manibus Pythiam solitare godire.

Damon John

Salve! O Salve! patria mihi charior terra, Salve Syraea! Sanctissimi Herorum manes, Sacraeissima Dioctum Salvele ora, cula! Pythiam, Fialem, amicum tandem videre dabitur. In vincula ego, ~~et~~, necemque venerim fices, Lubens tamen venio, ut fortem, in me, etiam adversa ^{adversum} fortuna videntur; amici animum, amplectar! Beati portus! Infelices haec morituro mihi, Beati tamen, qui me ausum conjungitis Pythia. Sed ubi amum quoram? ubi cum de, presiam? an nemus, qui melius eum? --- alios vigoram?

Scen. 2d

Damon. Annals. Eng. Soc. of America. Hartung. Cleobal.

Armatus & reliqui Pythiam iam alio ad Iaphinem ductum, ne
Damonem fallant, comiscentur, quo ille, fidem ei dabens, resistenti-
bus ad Iapenem usq. ~~ad~~ huc hiscedit.

mam, nec nisi militum ad volasset cohortes, licuisse fugitivis
pere. Dyon. An qui navim temere capti? Harl. minime. capti
sum utri conspiciens. Pythiam, resistenter aegrotorum milites
+ ac a littore in + ac a littore in album se pabulum sunt. Dyon. Sic dum egredior, munus ad me ceterum venit atra
Damoni e patria adeisse navim referens. Olym. (O superi!?)
Dyon. rem qui perspicuerat, quidam venient, ne gravaret, actatum mihi,
eos proposituram in aulam reverto. vos Pythiam ad me, ne
de eo, quod comitem etiam pateras. Ifflor. Deo, je ut mon
Ifflor. fentia. efficiam.

Sorte? Pythia?

go in si quid de vobis conserni, edicere ~~de~~ ^{Pythia} goni de ~~Pythia~~ factum.
Arnold. Anges dolorem etiam! Hermenildus, tua te in patria, ad
 verus regia manus sum imperia, tyranno rebuli, is, ita ut soleb
 periculus, non electato promise dier occasa, crudeliter nunc ad nos,
 dum ~~ad pomeria~~ de vade summis polum, nos ^{nde} exanimati dolore,
 deinceps me procurramus. Dam. Hen barbare! Ab amice! tibi
 conoscar! Hans. fuge, seu fuge, sors eadem te mares, Dam
 simile, ultimum morientis etiam Iuratum. Fane. Define obse-
 quo Damon! Dam. Nihil agis, pinguis amici, valeat!

Scen 3ia.

Pidem. Sine Damon

Zvi de clauso tam dextre Damonem, dum libi plaudunt.
Arnold. Abi. Fane. O factum bene! Hans. cat vi fannus. Arnold
 belle vos simulafri omnes, metu fare, ne quid nobis faciat ne-
 gotii; sed factum ~~et~~ ^{est} Lentekia. Nostris in me ultra captus te,
 rebar Dolib. Fane. Verum se, quid si Lentekis huius, reveretur e-
 tram? Hans. ne metue nunc ego de aula venio. Lata zim in
 Pythiam ~~neus~~ est Lentekia, Convocati profollerantur regi
 process. Hunc nec elegere locum. Ad futuros brevi non dubita-
 fuit interea, quod spero, dum reveratur. Fane. Ita Di fa-
 ciat! Sed quis armatorum ~~et~~ eprobamus sonus? Fane. Ipsi
 sunt recedite.

Scen 4ta.

Pyomif. Soroaster. Arnoldus. Hermenildus. Oliverius
Symph. Ferrandus. Maffenus. Pidem.

Pyomifus condemnationum ad necem Pythiam, eprobata eidem per-
 fidia, & fuga, cuiuscum autemabat Sagittis cunctem configi jubar.

19

Dyon. Feres te impie! incassum sui cecidere conatus, dixisti;
 mi scelerum ultores superi, debitam te perfidum effugere ve-
 lae potiam. Pyth. ~~Agape!~~ ^{Pyth.} Si ~~prosternas~~ ^{solvat} infelici amico, quem
 prospera uenti ~~poteris~~ ^{utrum} ~~procedas~~ amicam fidem, perfidum scelast.
 me tuus esse criminis agnoscis rem; ~~alio~~ ^{ut} ~~ante~~ ^{post} perfidum per-
 strinxisse non memini. Pyth. Scelus, ut simulat. Nullo te a-
 his ~~per~~ strinxisti scelere? Pyth. ~~U~~ ^{Si} daban regi violasse fidem, an mil-
 lum scelus est? Pyth. Evam malum, sed fidem, quem tibi ~~dececa~~
 me violasse, angustam, ~~leibus~~ ^{leibus} ~~decom~~ ^{axis}, ~~nos~~ recordor. (Arnold.)
 O te inoccum. Dyon. Ofingrum, face, de carcere, quem cogebat re-
 mine, subtilitatem le ~~procedas~~ regi, tarpis temet prospere fu-
 ga, an non perfidum ~~est~~ crimen est? An non, coruca Majesta-
 tidam, est violasse fidem? Pyth. Sane, sed et tuus me expetem
 mori ^{scelus} & sexto numina! C. Fane. ut se nullum comisiss, finxit crimen: (Dyon.
 communi regi omnibus ubi regnare, regare scelus, quibus in mo-
 re est; sed define, illud ~~est~~ ^{est} anglus Dyomifio posse, ne spacio, iu-
 velatum le peregrinis scelibus ~~est~~ ^{est}, custodes clausisse, confitulum
 magistra mensa pro elaberentis sompedem, peregrine temet com-
 misisse nati, cornuq. ^{parti} opera, quorum ad socii nati volunti anti-
 his, ut igitur, regiam infinitum le non impune majestatem, post
 haec quippe nati. Exemplum le mortalius dare vols sodie. Necem
 quam infectum in le Damonis comitum scelus, quem fuga de
 carcere tarpis eligit, subtilis Miles arma expedi! (form.
 Taperi!) Dyon. Pythiam, impetrabis vadum, scelere perfidie
 notatum, Sagittis configi jubes. Tia! Orbis, duxa Pyomifus
 lance, partiri mercibus premia, criminis lege obstringe,
 fibus iudicium. Arnold. Hunc te tua spe amice! Pyth. Dra-
 ges votis immortales Di! fibis ^{vel} invicte, quod, qua erga
 amicum sum fide, tibi ~~meum~~ testam morte licet! Vale ~~Pyth.~~

Sterris orbis truimphis, tunc caliges celebent nomen, quo^{z.} que Cughrales, Lygues, allius portus, has seje vicitur submittant sceptros. Valete Proceres, amici! (Arnold. interro.:) Pyth. Arnolde, sororaster, et frenum Soc amoris inviolate conser-
vati signum capite, (Sororast. Caliges! morior.:) Pyth. Syrama,
Populeque omnis, moriburo veniam petenti pace. Dyon. ab
Grahae milles vinclum. - Pyth. Si quod gloriis fui Syrama
glorie, bonorum profuit, tunc unquam proflati; id unum grati-
animi profla obsequium, tae ut mea contentus Dyonifuis,
nec, in columnam Damonem jubeat. Eodem si famen fors fato
involveret miserum, meis, amici! effuncti adjungitc cineres,
ut quorum animi videlicet una facinus, eorum et cineres, ca-
dem uera legal. (Arnold. Lentis impie!:) Fane. (Lentis.:)
Pyth. vos ~~Genitiles~~ data elegit ^{missa} minna. Vale iterum Prince-
amale vale Damon.

Scen 5^a, os ultima

Veridius, Damon. Fidem.

Damon superveniens Pythiam amore et se ipsum liberaliter, Ieronimis figura-
dem mitam eorum fidem exirens, agnoscens hunc ultra minimis, false a se
accusatum Ieronis Pythiam, utiq; vitam dat, sed ut tertium in tantum fidem
accepit impetrat. Cyprius, pro vera amicis

Iuppiter! he quid video! Litterae Consolatoria, innotuo parvula sanguini, doc mi peccata
shahia dicat, lala. Dyon. Iuppiter! quod monstru Idec hinc parvus? Reprime
arma miles. quid doc Hermenilde? sic tu me induere? Hermen. Alterna Nu-
men. non hui Dionysius! Dyon. Tunc in animum midistitii frim, Syracusas
at redires, paribunum qui te regis negasti impensis, redditum a me ludenti

+ ad Damoren.

Pythia & mimis parit huc. per me vives. *Pyth.* ¹¹
qui tibi ne debere ^{\$400} *Eccles graham*, nullius ego immix-

menini, rival ~~Hannibal~~^{Pythia!}. Hannib^{Pythia!} Grates tibi magnamine
seros! Tyon. rival igitur. tibi suam ille salutem debeat,
quam tu virtuti debes tuu. Nam. Id ius ~~augusti~~ de,
benus clementis, tibi sanguinem, & vitam, quam ale curi,
sum auepimus, consecratam volumus. Posit quinque libel,
et dñe iterum & quam dedisti, tuo vitam. Tyon. Gra-
tus erga me Noster placet animus, non iste ^{deus} tuus, aliora
a vobis posuit Tyomifius. Nam. Iube! ~~augusti~~! Pyth.
Impera O Rex! Tyon. binis tacitis, mirandam dñe
orbis profundi fidem, binis tanto ^{inventi} menti, reliquis federe,
hoc peto; ~~et me vestrum legem~~ ^{et vestrum} ~~legem~~ ^{in pdei:} ~~in illis confundis~~,
cadem, spades, ~~caser~~ ^{one} secundas obfis, quod vos coiunctis
mores, junges fides. Stupeat orbis. quid virtute fui,
magis amicitie possit ~~fides~~ ^{est} vinculum. Nomen ~~celeris~~
heros, syracusa vestrum, univesso, dum viserit Tyomifius,
orbis. Pyth. O Tyomifi, quantus nile animus? Nam
Impera majora. Tyon. Id ~~non~~ si prestissi, ~~falsa~~
~~stulti~~; et gratum Tyomifio prestitissim animum. nunc ite,
et regni meum dividite curas, fiximus imperaturum
me sancta fide vinculum optimis, quam solis tyranidis
armatum viribus. venile; ~~let plausu amicis vespa det~~
~~plausu solis optima~~ ^{tempore} ~~vene~~ ^{det}
omnis. Syracusa omnis.

On regarde maintenant comme authentique cette lettre de S. M. C., déjà annoncée dans nos feuilles, en réponse au Brief de notre S. Père le Pape. En voici la traduction.

Tres-Saint Père.

Mon cœur a été rempli de douleur, et amerume, en recevant la lettre de V. S. en réponse à l'avis que Je lui avois donné de l'expulsion des Réguliers de la Compagnie de Jésuites de toutes les terres de ma domination. Cel est le fils qui ne s'attendait pas, quand il voit un Père qu'il respecte, et qu' il aime, plongé dans la douleur, & noyé dans le larmes! J'aime la Personne de V. S. en qui Je considère les vertus les plus exemplaires; et en qui Je revererai le Vicaire de Jésus Christ, V. S. peut juger par la juisqu'à quel point j'ai pris part à son affliction, et J'ai été d'autant plus sensible que J'ai été en voix la cause dans son peu de confiance en la solidité des raisons, ou plustôt des convictions, qui ont déterminé la résolution que J'ai prise. Ces raisons, ces convictions, T. S. P. ont été trop fortes, et trop abondantes, pour ne devoir pas mes portez à capulcer pour toujours de toutes les terres de mon Empire le Corps entier des dits Réguliers, et pour devoir seulement me borner à quelques uns de ses individus. C'est de voir j'affirme de nouveau V. S.; mais comme la Veille de cet exposé peut uniquement faire votre consolation, T. S. P. Je prie le Seigneur de vouloir bien lui même vous en convaincre. Au surplus, Sa Divine Bonté a permis que dans cette affaire Je passe sans peine devant les yeux le compte n' gouxat que je dois lui vendre un jour du Gouvernement de mes biens, non seulement de leur bien-temporel, mais principalement de leur bien éternel; c'est pourquoi, dans cette idée, et à cette fin, J'ai clairement pourvu à ce qu'aucuns secours spirituels ne puissent jamais leur manquer, même dans les pays les plus lointains, ainsi que V. S. Soit tranquille sur le sujet, puisqu'il est celui qui l'affecte le plus et qu'elle veuille bien me ramasser de plus en plus par son attention paternelle, et par sa D'rédition Apostolique, que le Seigneur confie la tres Sainte Personne de V. S. pour le bien de toute l'Eglise.

A Franjines le 2 May 1767.

Brief actum Idem.

Relativa.

Dix. Nulla me terrebunt pericula
in Hostes pro te Nam meditis.
Als. Nec lava dñe mortis iacula.
Et his si quis crudelius.
Simul. Nostra extinguerat incendia.

Aria. Quello.

1. Tyrann mille tremant,
Hos tecum Taperab.

2. Me pond mille tremant,
Tas tecum sole tab.

Iessa non divisor ate.

2. Tormenta inter cuncta.
Hic amor effulgebit
Sepulchri et ad Gusta.
Hic, mi me resplendebit
non divisor ate.

3. Horrenda mortis Umbra
Hunc in me rotab.
Me nulla quamvis dura
Sors ate Separabit.
non divisor ate.

26.

nos ad oras
et nos

re cogitamus.

te
alma.

te

Wunderbare Genesung

So zu Rom den dritten Tag des Christ - Monats im Jahr 1765.
durch die Fürbitte

Des H. Aloisius Gonzaga der Gesellschaft Jesu
geschehen.

Unter hundertnum etiniam non tagebus duxit idu. Fr. Aloisius nobis
- gnt und ankündigte wannu ist aus polgnia, wilens in nunc ita
- gaudießau genugung hoc nunc infilbann Kraubrit besetzat,
- den nunc Progen in nächster Zeit voraussetzt voraussagbar
- und voraublicher Erfüllung dab Heiligen nufialta.

Diesa ist Margaretha Bianchi, das kommt Landini genannt,
könig und zweyzig Jahr alt, eine Augenfrau und sprach nur
- engl - franz in Rom. Im Jahr 1765. am 1ten Tag des heiligen
Monats Februar pte an der rechten Brust nunc pro saftigen
- Disfumatz; das pte vorher zu Tag vor Nachts nufan körnte.
Den glaubt anfangs, es müssen das Disfumatz für hoc pflegende
- Künftigkeiten, den pte zwischen die Rippen gezogen füllten. Der
im wundu allseitig Pellebungu angewandt; als voraublich:
- dem es keinen pte nim Blütiger Auswurfe, nur stets anhaltend
- es zerschreden finbar. Kochens, gewordet absonder, ißbarer brach,
- unheil, und nur andern gäufiglich zuklären, wilens du Leib
- entzerrt grübt was andern zu formidem geben, als pte im Au-
- plaus glaubton. Da yinugn zu lehren, und wünschen in dem
- einig, das pte nim innenlichs yngewär mit nunc Lungu - Leb-
- zündung angewalzt haben müßen. Etwaß Diaper ubal über-
- eind pte und pte osmöglichs abzinseln; pte und innenof hinc
- Mitteln yngewant worden der Kranken hizzenkriegen. In
- dien wünsche zum öfters yngewant: Unzörgen und Arznei- =
- spärken, die das yngewär arbeiten, die paulan fruchtig-
- keiten ablesen, und die Lungu aufzählen wollen, wünsche

2.
8.
Ewiglich gebraucht. Alles waren imponirt: die Kranken
wurden geheiligt, und genossen in einer unerhörten Lebendig-
keit. Begegnungen der Leute, die sie an ihrem Rücken
mancherweise hielten, waren unmöglich, denn sie riech mit den
heiligen Anzugsstücken empfunden ließ; welche aus dem 23.
Athen-Monat geschnitten ist.

In dieser mit Margaretha gekreuzt, angekündigt sie ein
Reisefahr, wonit sie sich Pferd Maria Vicentia, einer Elfe-
ter-Frau zu Subjaco, aufzumachen die sie gegenwärtig in
Kreuzfahrt, verhinderte, welches sie ihm hörte das
B. Aloëppius angeflossen, und das dies ihr wunderbarlich war:
wurde Meß mit großem Vertrauen genommen, welcheffor
sie hinzu, und erst nachdem sie die Kreuzfahrt ifrath
Elfenrad waren anstrenglich geworden. Die Kranken ließ sie
berichten, ob sie schon genugtun wünsch konnten
heiligen Fette.

Es wird die wunderschönen Weise geschildert. Sie
ist Margaretha am Mittwoch nach Tage genommen; breit
sie sich einem Kreuzigten mit einer ungewöhnlichen Unruhe, und
breitete sie selbst unwillig blassen. Dies erlangte sie noch
nicht die höllische Erneuerung: dann entzündete sie sinnliche Lust,
wodurch sie durch die Zähne nicht aufhalten wird; sie aber
sah Margaretha noch ziemlich schwach waren; wurde sie der
Zähne nicht gänzlich entrissen. Das Übel beginnt sie
am Mittwoch zu kranken zu machen den Kopf- und Bauch-
Leidens: des Sehens stellte sie wiederum ein mit dem
Leidens und dem blutigen Auswurf. Der zweite und drit-
te waren so häufig, als ob sie selbst häufend genommen

würden. Am zweiten und dritten Tage des Christus-Monats verbrachte
sie Margaretha per Jahr, und wurde an den Dingen per beständt;
dass die Leute mit dem Kreuzfahrenden Kreuzen gekrönt, sie
mögen darbold in die Hölle gehangen. Man kennt ihn
wegen dem aushaltenden Blutbrausen die B. Ecclomion nicht
bekannt; sondern bekannt ist die letzte B. Oeling.

In dieser zum sechsten genossen sie sehr, damit das Etwa
war um erste Augenzwischenzeit bis unangewandt würden, findet
sie nun bei Margaretha ist Pferd Aloëppius. Ihr Kra-
ken offen, sie sie offen mit dem Tod wagen, als unblüthe sie
gegen das Bett über ist Pferd Maria Vicentia, und kann sie
ein Dinge ist den unnormalen genossen das Heil der Krankheit,
anlebt sie im Kreuz von Subjaco niederlaufen hat. Maga-
retha verhinderte sie das kon Pferd Maria zugestiegen Meß,
und beginnt sie mit großer Freude. Dies! in dem
selben Augenblick, sie eine Krankheit bei kon Zuwendung hin-
sichtig ungewöhnlich schien Vater unser und der Maria das
Aloëppius Meß genossen wird; nobilitat sie um den Gott-Batt
nun ist ganz unbekannter schweren Krankheiten zugeschlagen:
wie das zweite Meß das Batt ist eine göttliche
Pferd Maria Vicentia, die sie sowohl mit Mire als anderen
Lebendigen und Geistlichen verneint, sie soll sie gegen B. Jung-
ling erneuert, als der ist die erneuert verfasste möcht.
Margaretha angelebt, sie ist nicht so klein mit Mire als mit
den Krankenkrankheit schien und hörte, weil sie kon Fr.
Herrn und Sitten nicht reden konnte. Endlich ist der
Pferd von ihr besiegelt Meß reisst; zieht sie, wie sieb die
heiligen zugeschlagen mit sofern sie keinem kann magna.

4.
Din anklängt das also gernagute Maß mit ungemeiner Anzahl.

Alsbald überfällt ein ein langer Schlag, der uns nunmehr Erzürnung hervorruft: und indem ein mittleren zu jenseits kommt, neigt sich ein der Augen. Man kann also zögern von ihm Angreift ein Lebhaftes Farbe: ein Fingr zu na-
her, und was ein gernas fällt, zu erzählen: ein unbekannter und entdeckt, das ein wohltümig geblieben wären, und das ein Gernas Erinnerung näher soll dem B. Alojjius zu handeln-
ten fallen. Und in der That das Zeugniss finbar waren
entzündet man den Kopf- und Dritten-Dienstes: ein
abscheulich: des Blutdrucke waren häutiglich zerstört:
ein falle dem vollkommenen gebrauch aller Sinne: die
Kräfte waren so frisch, daß das ein aus plenner Frei-
heit und dem Gott ungestört und in der Höhe seines Geistes.
Als am folgenden Tag herklängt ein ruf in die Kirche
des B. Ignatius: und indem ein erschreckt vor der Unschär-
fe bild däckt des Heiligen Alojjius ist Dankesprache er-
stellt; erkundet ein an dem Angreift und Bekämpfung
dem dem Jungling, der ist Tagos zukörnern ossimum; ha-
men der Körnchen ihres Andachts-Lichter, und gelobt, daß
ein dem nach Rücksicht Alojjius Andacht, so zumal
gehalten werden, niemal in der Stunde bewußtsein wollen.

Der gutthätige Alojjius setzt Margaretha nicht nur
den ihm eben befreibaren Feindern über; sondern auch
wirkt sie nun lange zukörnern unter den Freiern möglich,
und schweigt, die ihr manches schwer Krankheit in

herrigen Jahren zu zogt, befriedigt. Mit einer sparsamkeit
wie das innerbeyndige gewaltige zittern, wo ist dem Pfeile
zu bewegen gelungen, also daß ein barnets pfele wohl rütteln.

Es ist sie nicht klar über zu gehen, wie das bei dem
glötzlichen Erinnerung auf einmal selbst Ungeduld hat.
loß, welche die Krankheit zu behaupten erlangt: mit welchem
es an Margaretha um ihres Sohnes geschehen ist sehr zweifelhaft, das
es nicht unmöglich möglich sein sollte zu beweisen.

Es hat zuletzt die Erinnerung die höllische Gestalt nimmt
simili und unüberbaubar verschafft. Alojjius wollte sie
gern die Frau seines Nachbarn genugend erzählen,
und darüber war er sich nicht sicher, als sie begabt; es
waren darum, damit an ihr das augenzüglich Pfeil geschossen
Vorhaben hinweg, und sie für längst zu großen
Gefahren verurtheilt.

Die wunderbaren Erinnerungen waren zugänglich zu
einfachem Dienst-Mann: der nun wird dem Onkel
des B. Alojjius, zugleich Knecht: der andere ein
geschickter Eschweiter, Margaretha Knecht: Knecht
ist青年, ist Schreiber-Müller, ist zwei Söhnen,
zwei anderen Bluts-Familien plant sie heranwachsen
und häuschenmachen: die alle vor dem spätesten Künftig
den ungeschickten Kindern nichts bekräftigt haben. Sie
mögen bezeugen, wenn ihnen Leib-Kerzen und ein
Einsiedler, welche die Kranken besorgten, und auf ihr

6.
Inwegen vnbegagten, daß die Verteilung der Verwaltung alle natür-
lichen Rägeln überschreiten habe. Stellte allein die no plausibl
Anspruch, der gegenwärtigen Unterweisung unterzuordnen, und
zum Provença der gegenwartigen königlichen Rota (wohin nach
der Entfernung der ersten von den imischen Stimularens
dort gefördert) gezeugt worden; haben Ihre Majestät den
hervorwürdigsten Herrn Herrn Dominicus Jordani Patz-Bischof
von Nicomedia und den Vicariats von Rom Bertholdus König
nun öffentlich bestellt von jetzt an Horning 1766. nn.
klärst, daß gegenwärtig das Wissen vollkommenlich gewiß
seien; und haben solches zum Zweck befunden den
zur Verteilung derselben, und zum Verteilung der Ansprüche
und Anschluss der Dienste gegen den überwürdigsten
K. Königlichen Generalen. Rom im Jahr 1766. in der
Schriftkunst des Zelns Hnren Palmoni.

Mit Unterschriftung der oben
auf dem Schluß überzeichnet.

Cyrius.

Actores.

Astyages. Rex Mediae. Pater Mandanæ. Mandane. Uxor Cambis, Mater Cyri. Cyrius sub nomine M.,
capte in habitu pectoris, creditus filius Mithridatis. Harpagus. Conspicacius Astyages. Pater Palmyrae. Palmirea,
fia. Mithridates, Pactor Regii armari. Cambyses. Princeps Persicæ, Pater Cyri verus, d' nunc in habitu pectoris
egani, quia pulchra in Gilium.

Actus Primus

Mand. Verum die mihi offerto, lucus iste Media est tecum? Palm. Et vero? — Mand. Hic lucus, ubi informi Divaro,
tias quoq; annis victimas Astyages litat? Palm. Silicet. Mand. Et expiendo, qm repectum fama multat, Cyro hic destinatus
in Patre locus, et dies? Palm. Nempe. Verum quid tu inde qficio? Mand. Livid officiam? et ubi hie Eros latet? quid agit? ex non
ideft jā modo? Palm. Ah Princeps! fædiori horæ pediat gradu, atque materna vota, scis eadem adveniente Eros, iustitia
et horæ. Nocturna Dea facie non licet ante, quam mergat mari. Thoebus olympos redit lassatum, cayat, nunc matutino
levat è naci sube. Mand. Verum sed quid? an non filius impatiens moxa — heu me! parox invitan occupat. Palm.
nisi? — Palm. Nam quid raves autem, si ipse, qui extinctum volebat, Astyages hodie suum aicebat? Cyrius, suspirat, deperit?
Mand. Livid his, an aperte hoc òia adhinciles dol? Palm. Simulet? quid ans offerto? hoc ne tu credas, tam execandi se facit
scudens pectori réam? Sacrificiù tempus technis ut deligat? quis? postulet criminis suo complices Dlos? affit hoc vero:
Età Mandanae Cyrius n illadit. Mand. Et tñ si habenda fides? — Sed quid huc se movet? Ah currito! fides Cyrius —
Palm. Nymphe est. Mand. Video. quo angustia? Palm. Cyrum è credid qd id videt. Sed peregrine Princeps. Mand. Haben-
da si nocturnis est. nocturnis fides, audi, quia atrox Somnus? — Palm. At! de somniis vobum unum care. Pec. facias,
indigna est tam placitis credulitas, hanc te pejus cunctis abominaci decet. Futili somnium, quod nosti, tuis foci extitua-
lis. Ita somnium Pater vidit ex rafci male opinatam arborem, que sén late Afiam ramis tebat his; et pavitorum. Inter-
pretes Regos vocat, quos noctua foris ignoccia sapientes, facit, illi, turba venalis, peccatis, fides lucis, soliti quodcunq; ve-
ritatis conundare felles, timorac vocant sapientian: Sanctè afferunt, quam utero gereres prolen, geneci fatalem huc.
Horum professo disturbaturam throno. Interca tuus tibi refut? Eros: et, proh barbaram dementiam! actutum niger
Urinus & fide Somnii jugulandus datur. Néque hic a dementia, aut feritatis modus. Né novam fidi fololem, novostima-
res fibi, facerendus daret thalamus, qualem iubet procul a te divelli consuetem thori. Iva varia credendi precipitet facilis-
tas, video. Mand. At non est somnium. Octava quod jā his meis fruges dedit, et quo neum, vix notum bene, cogitum
michi Cyrua infelix geno. Hodie affuturum fero, et me tranquillam postulas? Palm. Tum velenum's hand credidi in
te Materi amoris impetus. Mox à parte amishi natum, cum vix tertium genuina hyper luctea adjiceret: attamen leviora
ita in estate imprimere in òis horum vestigia affectus solent. Mand. Ah nefis etiam — Matrem è — quid? verum
lie est. Harpagus, Palmyra Pater? Leonis adeft. foctafse — Harpage!

Scena Prima
Mandane, & Palm.
myra Sedentes

Harpag. Pec! filius adeft tibi. Mand. Ubiquo ioseft? — Harpag. Generare intra regni limites ei pectoris n licet, qm Rex adft, hanc
legem dicit Pater. Mand. Curio offerto, caru obvia. Harpag. Iste Mandane tecum genito priuum, pro angelorum for-
ce cogit. Mand. Et quando aderit genitor? Harpag. Jam huc infistit iam. Mand. Tu saltem Harpagelito, quoniam geni — Harpag. ne Harpagus, eadem
hic advenienti legi istolaci deest. Mand. Chara Palmyra! si quis in te refidet amor mei, ito qfio! Omne felicem! recte! Harpag. ibi
ibi illum è credo. — Palm. Jufis! pacco. Mand. Solis offerta oto grecum, vocatione, et gradum, caprois dem habitatua. Ha-
bitatione plus in vultu, num Pater. R. Ah! curce! mox ad me celera cella. illius exponit fata, mea illi refex. Dicito illum esse-
re ibi — O Deu! dic, quod cupio! — Harpag. Ite quod cupio dicere — Sed quod n queso? — Harpag. Sateft, oves teos di motus tui; milius
amoris facendo loquitur, qd qd adieras, dices minus.

Scena Secunda
Harpagus, eadem

Mand. Et Astyages thum adeft Harpage! Ego eum accipere paco. Ah pronous utram meus hic quoq; foret! O Dei! qntshauoi, Cyrius Tertia
ret exul ex dotoem, scice repectum filium, nec pœ videce, a complecti temen. Cés illius angustias, pectoris animos. Harpag.
Audi: arcana celas, atq; dum recipie. Cambyses hodie videbis thum. Mand. Cambyses? et quid isthac quoq? Harpag. Rus di, Mand. Harpag.
case in pectoris n sén tibi. Mand. ah! cupido niki, nô blandicis dol. Harpag. Nequaquam Pec! nœc hoc credas fidei, velim. Pec.
sum videtis hodie, paco Dlos. Mand. Spousum videbo? unicam, primuq; amoris mei metam, quem tia jam amplius lustra
recipique flavi n fice, tot eratis vocari votis. Harpag. Graingram. Mand. Benigna Numina! quam captiæ totibz forces
de improviso pectoris inundat finis! O Nata! O pionfe! Omne beatam! Harpage amice! gaudu impetus me mihi coquit; cor
latitè emicans sede revulsa. ua disrupto focas pectoris vestigat viam. Taudio lumina fletus occupat, artus tremor.

Scena Tertia
Harpagus, solus

In poete res est, tuta ora, hodie petrum Cyrua latibz ecutum suis publica in luce mundo spectandum dabo. Hodie n expectata
arvis victimæ Tyrranno cadet. Quæ cura reas regredi adhuc, disperitari odia, rean n in suspitione vocet barbarus fidem.
Corruptus est. De ne pauculos, ois custodam manus. Iste Cambyses quoq; luteis cæbore factus meis. Si iugis, exutus nō tandem
ira et furor exumpit aliq; vando carcere, jam ora patet, invito nimium pectoris clausi die. Jam nra conditatis
species una implet niki, nulcedis gaudis, mensq; laceros actus, vulnas, reem, secum ante revolvens vel ante' indi-
ctam ultu, se putat. Jam barbarus purpureum cade cœnat solium, natq; rempti damnæ longine, impeditus.
Cyrius. seu Aleffis: Erat? egone Cyrius? quid pô Cyros è putem? qui ad regni præstolati limites, is Cyrius est quidem; non
ipse dicit; Rex enim quod excepturus adveniet Prodigio? Mith. Rex fallit: Cyros ille impotens est, verus Cyrus tu es. Cyrius: ap-
picio arcana explicta, ego nihil tunc etiam cupio. Mith. Anfulta: summo olik Astyages — Cyrius. Somnum Scio, et qui vide
regis pectoris infedit timor. Magorum atrox confitum. Cyram harpage datum, Scio, et — Mith. Né ita prola Pec! hic
nisi quod tu ignoras, eti est caput. Audi: fera ut exspectat iusta, id inducere in òum. Harpage hanc potuit, te niki a prola
omnes involutam purpurea clam det in manus. — Cyrius. Et tu in sylo? — Mith. Nequaquam. sine, ut pectoris oto impre-
stans mox! uxoris niki tum comodùm prolem vite exponit edilit, quero, nam percutari vellet, placet gilium, te plas-
tis. Indit Aleffis ince adopto niki, pro te extinctam prolem expono fisis. Cyrius: fuit — Mith. Num hinc prosequi? Vale.
Cyrius: ego dico, parce grato. Mith. In sua effectu è data flex credidit. Reputavit secum factum, jamque expros metus
atrocitatem sceleris agnoscit tui. Sanginis sensit motus, et mille Harpagus tacuit. Inceam tandem Astyages pectoris

ratus

Scena Tertia
Mithridates, & Cyrius.

ratio faciendum credidit, et ut indicavit. Mit. Autem in ante placuit temere statim. Ceditur cum dicit oportet
nos, inventus est, quem pri nonne dignificaret nobis. Cyr. Sic illi teum Cyrus est, qui hodie — Mit. Illa, quicke, Mardonius
fuerit dolorem; ita cum a deo regentes fuissent, aut Regis gaudibus factum; et nimirum patet factum
deum regum impotestis furiosis ingrem capite expletus fuisse. Cyr. Sed iam, quod tam generosus Arystagoras in Reputem ignoratus
repectum stringere gestabat, cui versus celatur in? Mit. Fidece Regis a deo expectus timet Arystagoras. Neglecti olim
dati filii poena fuit fodere peremptus, tunc male ignoratus fuisse in Cyrenam amor, fuisse in Cyrenam furor. At illi
adversus infidios manierundum erat latro. Regis hodie felicem seondet matura exitum. Occidens orbis Pachys separabile
die. Patrem, Matremque amplexu stringere licet hinc. Iste mox adest: Illa adegit jam modis. Cyr. Fores illae sunt, tam lucis
lenta forma quam modo transcurvare hinc vidi citato gradu. Mit. Non. Illa Arystagora est filia. Cyr. Valeat abiturientia! Mit. C
quo? Cyr. Mater ut quoram. Mit. Refixa! audi, illa, Cambyses, et quisunque alius fuit adhuc Tyro et fridex, et dolos fuisse
Irodiki Mandane — Cyr. Illi me quocunque se occasio tulerit, nonquam alesiam, nisi de tua venia. Vale. Tunc nefallam
fidem? Deus de Coelo voco festos Deos. Mit. Ah! audi, et grande juveniles hos impetus fecerat incipies? denique ines, grida
etas, totus es: quod optinet, quod esthedit pueri, id ne cogitas quidem. Tunc quodvis iste Medea, quodvis tibi illugat dies? Cyr. At
olympo auferere humanis rebus quod optinet principium? Ite, in templum gredis, Deorum orem prius implora, et cantibus
softas, totus es: quod optinet, quod esthedit pueri, id ne cogitas quidem. Tunc quodvis iste Medea, quodvis tibi illugat dies? Cyr. At
sed, quid ego agam? tot a nascitur Usui hanc quodam Pergo! libertatem Patriam. Tunc, alio posthac advorsum si
lexone uti decet. Non ego, non reprehendo filium, Severus Pater, Regi consilium verus fidelis prebes meo. Cyr. Pater! at
chace Pater! qui recte mones. Agnoscis ardentes nascitur furiosi ai impetus. verum corrigam, domabo; et alacris ottem
perando tibi. Ah! ne, quodam, unquam filium me ages hunc, illi non emi solium. Semper tu micheras: Semper te ego fitule
no. Veneranda tua ingencia, qua Pactor colui, et Alex reverebor, colam in Throno.

Scena Sexta
Mitridates. & Cambyses.
" Tes.

Mit. Eris ad hoc verba fleetum seneat? Camb. Salvus Es Pactor! circumspicit. Mit. Et tu salvus sis quoque? o Dei! agore
hunc exulte michi video! Camb. Si hospitalibus inter vos fuis habeti honor, destinatum, anice! montea locuta sacrificis. Peregrinus
ego, spectator proga adhuc curio. Mit. Iste ego te illuc mox deducam: nisi me fallant oculi, Cambyses es! attente cum considerat!
Camb. et Arystagorus nupian reperi. Mit. Pandere ei iurati! sed quis huc uoret gradum? Camb. videbore spectatores regi.
Mit. Erin ipsum regem nescis. Camb. Stygiam? Mit. Groum ingrav. Camb. Sine, me hinc alio recipiam. Mit. Nesciun es
jam et proprie, post haec larmanta, qua in fasem collecta vides, te abde, et tace. Camb. Impotens Tyrannum interventus:
Aff. Nemo hinc, Iatelles, pedem inferre audeat. Mit. Erud ad me, offeo, Barbara? aut Cambyses videt, a arcana patet,
affinis tecum est: circumspicit. Mit. Nemo Unus Olegi! tremo! Aff. Equice circum sollicitus ora fedet! Mit. Diu vestram Graecam! fu
mulas se praeceps! Camb. Periu! Mit. Soli sumus Rex! Aff. Hic iam, memorem etiam num beneficioram necrum dei genis? Mit. nesci
uni ora, nille ne donis olim obstatuisti tibi, cum aula legi daret, infun hoc humilio vita otium, in quo tranquillos agos sine cur
dies, Regie, fateor, quoque dextera donum est. Aff. In te alta si foret nostra quies, et salus; si quod curio nunc, tibi foretia nesci
dico, sperare licet te gratiam michi? Mit. Ah! Cyrenam petit! Aff. responde. Mit. Et quid ego pro te, Alex! agor? Aff. Noi
diadema in fronte securare nobis potes; quod praeceps, tibi in manu est, securatum meis in gratia Cyrenam sis? — Mit. Prae
cessis nihil! Aff. Virtutum tibi pector variat, quod volo, ad foctas, decipis, et raves? Mit. Video! Princeps! ah parcer
reflectit! Aff. Ne tropida, res nimis, peculia, atque tu tenes, habet. Stimulatio credit Cyrus blanditus, iepesam, jam adhuc
dilectit! Mit. De fisco Cyrus sermo est, in
die fines Rutharum pacis comitatus adest, horumque grecorum designatam expectat avide. Mit. Ah! De fisco Cyrus sermo est, in
vitam redes! Aff. Denique Syria regionem tibi spectan habes; opini Cyrus in avide, et nulo negotio, tunc! Mit. Ah! ad vatus
me spemodum restitit incautum fruor! Camb. Barbarae! Aff. Erud go statuio? Mit. ut illum hinc amorem, amittere
pivat ora! Alex! in gipsa promptum offeo et dum et mentem: audacter! Camb. Nah! Celestum! Aff. Solus hand parcer
gredi, legere socios querit. Mit. Est michi Alcestes, nullius pectora michi opus est manu. Aff. filium hunc tuum videa
cupio. Mit. nova timenti caa, Cambyses faltem solvam peculios ego ad te Princeps! adducam augustin tent
orium. Aff. Erin, n, hic eum colloqui volo, accende. Mit. alio cum — Aff. Sabo est, ito, obtenebra. Mit. o Dei!

Scena Octava
Arystagoras. & Cambyses
ex occulto.

Aff. tentio, refico, irrequietum aum defecit! quod timor; nefis, cui hunc debet. Liro blandus facio michi obcepit motu?
Spissi vindicta hoc facit obversans aum, an vigiles, was duxi, infornis, rotes? ah forse hinc debes humili casus, quod nra
penetare non audent pedem aperte ostro, et regiam dantaxat adiun habitatrices cura? Languidus sopor lunaria — tollit
mit! Camb. Erud video! amica Numinis! Tyrannum Ippoc h. perit! Rex barbarae! in lumine! tot dicas nescis in rectore
furios, et quietem capice secures potes? Vindices celestorum dei! sonor hic orum est gaud, sanguinem celestum. a me repulsus
obtemperabo, ah nocece — Aff. Perfide! somniando! Camb. Her vel ex proximitate, follicitate. Aff. puerit! Camb.
nascitur fulgor rectangulit oculos: vultus absondeat! Aff. Cyrus me perdim. Camb. Cyrus? in somnis loquitur. Ah! cadas terrippe
Camb. Cadat celestus. Hand! Perfide! quid agis? Camb. Mandane! submissa voce Man. Heus! perfis portam ad milie
Camb. Entra. Mand. Heus custodes! Camb. Dace. Hand! Heus Pater! ad Stygiam. Camb. Anime mi! supribitan. Man. Camb.
ster! exequitora. Vellet. Camb. Non me agis! Mandane Cambyses naficit! Aff. o Dei! ubi ha? quis michi somnum excudit? et tu
quod exigit? Camb. Excothum! Veri! — Mand. Hor ferre tentabat perfidus — Camb. Verum Pergo! melius ne inture. Mand. Ah! scilicet, es
reale! aperte! Ve nra michi! agnoscit. Aff. quid futuus filia ora pallor subit? Mand. Cambyses es! heu ne! forsos! interi. Aff. ah
perfide! agos te; a tu mentito hoc habitu — Camb. Ita! Tyranno! est, Cambyses excothum. Mand. demero! quid eg? Aff. Ita! celestus!
tunc genere tibi mea, verice in Media pugnato ornat? vita mea tibi infidios? ita te excruciatum debo. — Camb. Neque
quoniam tibi deficiunt dum nra. Anime Tyranno! destinatum non evitabis exitum, jam supremam horam impendet tibi!
Dilece hoc et grecos. Mand. Ah! tacet faltem! Aff. quomodo? quid aio? o Dei! ubi? quod ratiore? quis michi infidios? lo
querere. Camb. Ego ut logpar? hoc tu ex me ne fasa barbarae! jam quo te timore, secundam, dignatus. Aff. Captiodes! Vicini in urbis
cacecum petcum, hoeridum proditorem abscipe. ibi logparis perfide! Camb. Vagos furiosos vides, iniquos nimis. Mand. His
nimis! quid ego agam? ah Pater! ah George! — Camb. Vale Mandane! Vale. ne flete amata lunina! tunc fata n merent, mea
videte vos volu, tum mori. Haec summa votuum fuit. Vidi latus fumi; jam mactar lubens. At tu Rex face! ac truculentus! dubius
semper nra ancipes inter hyperbus metus, irrequietus, anguis, race, quete carent, inoyam neque statim egis, rovere
parens ipse timorum. Doctor, Carnifex ipse tuus.

Mandane. O Ante! Ite Andigen! Mandane! te roratis, atrox minas. ah! Sire Utinam! scis igit? Inquere in triplope in meam. Scena Decima
Reges spumas necam? Mandane. Ego quid am? et vel? Mandane. Atque artus.
Millante fucos, pricor mibi hancant, nulla inter metus, ut alibi circumdat latro, pueri pueri, ira flego, rigo metu. Mandane. Satyriages.

Mandane. O Pater! O fratre! ome misericordia et perditam oibis modis! Cyc. Misericordiam Dna. imploro tua. Mandane. sine q. retinere. Scena prima.
Reges Pater! et ego alienam quan opena misera. Cyc. Ah! — Man. abi. Cyc. chaudi queso, seu nymph, seu te deas; certe mones. Mandane. Cyros syrinx
vixim? Cyc. modo admodum cum solus ad templum sicem viam. — Man. quod defigrati. Mandane. Cyros syrinx
vixim? Cyc. Et vixit. si quoniam mibi infolium hic pectora in dō tumultum movet. Cyc. I: quoniam charus hic est oculis vultus meis? Man.
Perge. Cyc. Cum solus modo admodum haberem ad templum viam, foemineo ululatu sylva adita complexi audito: aderto

vultus tūt. Man. Luid petis tibi? Cyc. ne defensoem innocentia. Satellitum regicum fugio manus. Man. quod defigrati. Mandane. Cyros syrinx
vixim? Cyc. modo admodum cum solus ad templum sicem viam. — Man. sed En! satelles regnis, nunc me obsecro. Man. Nemo haec
vixit. si quoniam mibi infolium hic pectora in dō tumultum movet. Cyc. I: quoniam charus hic est oculis vultus meis? Man.
Perge. Cyc. Cum solus modo admodum haberem ad templum viam, foemineo ululatu sylva adita complexi audito: aderto X et vel time, per
oculos, Nympham video, quoniam validi duo, nefios an latrones dicam, an milites, peregrinos certe, violentē comprehendam capi, te egos ut preceptum
tabant manus. Indignus facinus, tum frena oculis hanc ignota meis, misericordiam, atque indignationē autem compleverunt me. Man. velim? Cyc. vixim?
Hic et cetero vociferans, faculumque in captos eobus, clamore, atque istu alter facinus, uterque fecisti, defitius secundum. Man. vixim? Cyc. Te, meipsum,
abigit viam: facium à me comitem reposuit tibi. Ego responso designatus sum, quod fugientem Nympham condevo: cum
fervens silentio irritatus meo, easen nudat meq; plenus invadit gradu. Inermis ego à tuli grecorum; armis fugam,
ille instat: accelero. En! me in saltum agnem, iuvum, ineluctabilem relatum gressio. Circumfero oculos, rugram exi-
stus rates. Hinc exona montis taya, hinc voctegus amnis, à fronte hostio. Man. Num verò — Cyc. Alta ex ipsa me
primū agere pedigitem meditac. Cūque saltum oculis metu, acma magis opertura sagax hygreditat timore. Gravia
taya duo humi sublevi. Recedo, primūque ocyus in insequenter tropes. Ille submittit caput, crinem tamen irritus
rectangit lapis, casusq; transvolans iste auris fecit. Errorem corrigo, alterūque plena ingetu intocques saxum; quod
rapidi instar fulminis oris invertens cura, veluti mentis campus si fecit, mediusque nobis dūm, caro pond' oculum vulnare
elidit caput. Man. Fortunatus ictus. Cyc. Ferociam, accepto vulnere, pallor occupat, calidus exuviis torrens inundat ora:
expandit manus: inutile in terram felum fluit. Per absipes volutatus rapto, pūpiti greci, jam jāque ruinam
minatur. Extantem tamen foci ramum longida prohendit manus. Verum hic iniq; virtus sonde sequitur cadentem.
Num ex oculis unda subducit meis. Man. Et hoc eximēt igit? — Cyc. En! Nympham, quoniam nō sequitur iterous ille
hibuit.

Mandane. Palmira! verum est igit? — Pel. audiisti igit. Mandane: atrox factum? Man. audiui modo. Cyc.: O Oli! statim in
prudens hactenus collocutus sum meam! Palm. o mīhi! Principis! pectoris fibra trement, tum quondam dolorem cogito. Man. Et quis Scena prima.
tum subdit, queso, indicavit tibi? Pel. Eris velocior hincq; volat fana; et ego miseri non sati quo, quis tam exiguo tempore,
re tum preceptum Cyrum nunciare potuerat tibi. Man. Cyrum? Cyc.: civalēm inoxi pecteni forcitam Mandane. Luidus Palmira, uideam.

Palm. Luidus descendens erat filius Alcestis manu, nō rescripsit erat satius. Man. Luid? Cyru est preceptus? ah! scelerate!
Palm. Ignorabat. falsa sum aī! Cyc.: indicabo — verum non. Iugulandum dedi! Man. Perfide! et venis? — Oli! te ut
tuear? Cyc. Ignorabam — Mandane: ah! tace! tace impuræ! noveras ora, mendacia pueri putida narrasti mihi. O Nata! O Chare!
Animi pars Nata mei! ego te, vix reperit, amisi denuo? Et quoniam id modo? et cujus manus? Cyc.: Neque ultèa refixa, dolere
enormes! Man. Luid sum aīs Palmira! num pīdago erat nō timore? verum tamen nequam dūm timuidolorem meo. Amittit
filium grandio jactura, verum amittere impūl, redublio, vilifirni latronis manu? ah! scelerate! haec ego te destruxi impiu
effodiā latus, hac ego coe tibi erram. Cyc. Ode! tu lachrymis te grecis, erue mīhi coe. Verum nō te tamen exercua. Man.
Non me cruciem? hic Mater! sacrifica loquit? Cyc. ah! nequam tu — ego sum — non illerū quoniam atrox tormentum! Man.
Mandane: carnifex hunc ad regios rage fedes. Exqua vindicta pars tuus est, scelerate exuvi. Haec tu pīdago,
hunc volo. Palm. Defensaria Principis! resposita adegit misericordia, tum ignorantem, in te ut est injurias: imitemur
Mandane: imitemur clementes Deos. Man. Deus in me, Principis expior. Nulla in Coelo pietas, nullum fons, aquitas,
pudor. Pel. Tace obsecro! nimis te tibi exigit dolor. In nocte saltem nō incitemus Deos. Man. In has redacta angus-
tias, iwas exum nō times, opera non peto. Amisi Naturam, oīa pacifice mīhi.

Cyc. Palmira! misera huic Materi solatii aliquid impetrare stude. Pel. nimis ego aliena et opis, et golū ipse ego. Cyc. Scena secunda
Et quis te ita exercet dolor? Pel. Tuum Alcestis pectorum. Cyc. ah! utiam mea commiserationem nescirent tibi nō possit. Pel.
Et cur Alcestis! nesciunt tibi pectora oblitus Patre? Cyc. sed Pater si nō forem, fueret — Pel. Pater tu si nō foreces — molestus
nō sis mīhi. Cyc. Luidus impactuā juravi: taceere convenit. Luid nā et pietas sibet, Mater taceere oīus est, et casus
quos sucedit amore, clare faces.

Actus Secundus.

Mandane. Ah! Mithridate! quid raccas offero? Alcestes igit nō Cyru est. Mit. O Oli! voi mode care Principis! Man. Nā dicitis nā! Scena Prima
id est occultus actites. Mit. eīt, vegetum hospicai, tam improbo, nulla nimia tacendi cura est, somnia, quos uba delictivum obtinet, Mandane. Mithridate
et pīdaga hunc. Oīo aures amicorum est filies, vīa, temple, et hospitales mīsa, quoniam ipse inorabilis facie connubii thoras infidili zonā
rācat. Accusansq; te pīdaga, timent cāsā, vel ipse taya nūtūt; Man. Lece mones. Nīce in memoria redeo — saltem dubia mīhi
quimes. Mit. Dubia! hūno qd' dīct' rei, cor dumque tum teffes et actibus rota. Luid petio loculetinus Mater testimonium? Man.
Recte. in memoria redeo. Caprimūn Alcestes se objectit mīhi, oīo violenta mīhi in venis elutūt cruce. Sed cor mīhi verum thō celastri
tempore? Mit. Verendum meritō fuit, rem te mīlio, arcari tam indigentem, reforu nō daret materni amoris ardor. Nīsi tuus mīhi
misericordiam nō pīdaga. Principis! dolor; nīfi Alcesti thō à te ingruerit timore, latet et cōcūmānā cōdīs pīdaga finē accipitides;
et filius pīdaga tibi. Man. Lingillatim queso cumcta mīhi in expīca. Mit. Regem video omīus. Man. Tam fortunatum eiōas,
pīnus ferre nūcūm. Mit. Remane! num pīdagi? ad taces chaci fili: si līgi est salvo. Man. Eterni Oli! et cur ego taceam?
Mit. Ah! Man. verū genitor — Mit. Jam ultèa non pīdaga. Man. Suis mea cāsā quod catenes gerit filius? Mit. Salvo, liberungs
spōdes. Abi nodō: Man. Et quā id via? Mit. Vnde nō transfer cūcam. Abi. Man. Ut vīo. Verū, pīdīmētū
līcere Mithridate! pīdaga nō tibi cōsiderere tibi? Mit. Cōsidero, cōsiderere te mīhi nō queso? bellū cōsiderere nēcedem. Mandane
grata fidei pīdīgīt mīhi. Man. Nō succērōas offero. Item tamen mādo tibi, fortunas omīas fidei committit tue. Nō sum ingrata: Man.
sterēm, et in fortunata, meam misericordia vīam, itā si pīdīmētū in te, si fidei pīdīgīt hīcē; filium mīdiq; totū in columnā pīdīgīt.

Mit. O infinitam pīdīgīt nūmīnīs supīcātā! quoniam misericordiū Cyci fōtem evolūtū vīā. Sonni unūcūm ad mortem capi Scena Tercia
supīcās. Appagis pīdīgīt furō. Mea eum ferocitatem manus, et nō pīdīgīt in apītū proficet dolum dīsula unūcūm pīdīgīt, opportūne fētū. Mithridate, Cyc.
mīhi uxor non vitalem erit, exponerūm fētū Cyci vīce. Cycu vivere diuīgāt fana, Regis investigat antīcī, qui in humani barbari

aria Sycophanta
refusus Cyclo fili
nomen arcogat

... et nescia. Ait. Mythridate! Nisi. factum quod impetrasti. Cygnus agit. Ahi. Icio! Fibit amica! vita et pretium in auctoritate reser-
vata digne. Et. poterit tibi mea misericordiam? Veni! sine, complectar te. I. hunc ego gerem. Nisi. herculem ego aliam in posta mi-
hi. Et. Ne moxas hic meum mythridate teche, arcana ne qua fortuna cistis inquieto. Nisi. Alcestis filia! Et. Lividus
tu, Icio! captiva est, qui cum elibet, qui tibi gravam referat, id unum ago; ora facie cestum est vici gaud. Hoc Regi occi-
tuo, et abi. Nisi. abeo, ut jubes. Ahi! al ne rediret saltem unquam posthac. Nisi. hoc atri tempus tuus in deo Tyrranni
fremit!!

Scena Tertia
Astyages, & Harpa,
gus.

Ahi. Lovius odiosa, gerranda oculis meis hujus modi est presentia. Crimen meum norit: sciam facie ubi licuerit, oculum teor-
Et. vilifurie ferocia mecum me in exercitum geri nesci. Ahi. Mythridates et uia Alcestis preceps Eurus peremptio reis pessi-
detz cae: occum non. Iicos publici nemet judicu vigore, exercitum vulgabit, aut imprudentia, aut vindicta stadium, profrat eos.
culpa liberare modo: dum destinatus utcumque istro ex oculo opprimat. Et pro funesta receptitas me vel initum obligat, skeleto
ut eae pergam? quod criminibus me unum implicat felix, timor excedens, ipsa crudelitas me timendum fecit. Hec illius statim, illa ha-
yus est filia. Funestam dem familiarum, nova quod videlicet tam sotile, felicato egonutio finit. Hec. Ahi! I. Tolice! Ahi. Justa
Numina! quid postea improvisa eci? territis! Hec. Vel Regius Sangris venit. Et. Lividus quisquam in aenum efficit gaud.
Harpa. Meliora superci! verum tui recenti postea vindictam exeo. Ahi! alius ego timui. Harpa. q prouo misericordia timori
Ahi. audisti, amica! calamitosam vicem? unicam amissi sollemen, atque fulicum ferentis mea. Hec. I. simulatus dolor! astem
arte deludam. Ahi. Non licet mihi a quoquam hujus delicti pacem expofere, nisi pecuniam injuria, nihil voluntate pecussum
agit sua. Harpa. Hec Alcestis est defensio. Verum, quod? Ahi. Nullus dubitandi locus, congeta est mihi eis innocentia clausa.
eis notis. Delictum caput quod fulit, iniquum est, ille ut latet Alcestis, Harpa! liber actum ut sit, solo. Verum hoc facito, ne unquam
se postea oculis officiat meis, ne postea eis aperiti recu defeat dolore. Harpa. Lividus factum dabo.

Scena Quarta
Palmira, iudea.

Palmira. Princeps! verum tui sylyed oro. Ahi. Cuius rei? Rex. Criminis maximi quod quisquam in te admittere posuit. Ahi. Lividus? Tu prope
loquere quid patasti. Harpa. I. solitus enim timor occupat. Rex. Mea causa tuus rei datum est, Alcestis culpa vacat, cum postea,
tenis estime, cum ad hos annos accidet sylyed pedes. Ahi. Ubi est? Rex. En Rex illum tibi!

Ahi. Hinc Mythridatis est filia? Harpa. E o Rex! Ahi. quod ingenua facies? animosa indoles, habitus corporis fieriuntur,
liberalis, nihil Patria sagit Cygnus. Harpa. Verum: sed fallax exterio fleties foliet. Cygnus. Dic mihi Palmica! hic noster est Rex?
Rex. I. crudelis gravis, quietam amori reverentiam a me excitat tamen? Ahi. I. Impudentis est eum coloqui, abeantur
nox certi? Harpa. Deus est gratia! Ahi. Harpa! in hoc ego multa refio quid recipere nihil videor. Lividus nequam
est meis. Harpa. I. Heu me! Cygnus. Ante, quam solam me linquat. — Rex magnus! — accedit! Harpa. Pactor! os comprome, factio tua arcta
sternit me penes est. Tuis verbis Regius afferat dolor. Cygnus. Ne verbum quod jam profero. Harpa. Et nondum Rex abs? que nimiride
ste? Cur ex Galathis? quid hic affixus te tenet? Ahi. Iustus ignorat, hor motu cor in pertora tecum nichil, nefioso tenera, ignota
inquietus levigat per fibras, quo solitus ai nesciat vigore. Lividus quod horum huius motui Nomus est? Ahi. si non mihi partus foret! Harpa.
dici facitan, aut amor poset.

Scena Quinta

Harpa, Palmira,
+ Proddulus! iudea.

Harpa. Abis, refiro! Palmira. tecum colopri solus volo. Rex. Ah! non me annas genitor! Icio. Alcestis vitam quod debeo? Et cum va-
ras? Harpa. Regum pavidit saepine. Rex. Sed ignorebat. Circumventus — Harpa. Satio est mihi. Ahi. Rex. Ahi. nimirum libera
genitor, in non pessas iudeas. Filia defensorum trece. Pater! Harpa. Sed hic defensor tuus, perduelis si facies. Rex. inveni in
ob genitor! et tum, si tamen tibi est, in, perduellem voca.

Scena Septima
Agnes, & Cygnus.

Harpa. Pactori huic vincula latentes demis. Tum abite. Cygnus. I. quam grata filia, tam e circumflectus Pactor! Harpa. Pandem ali-
quando ad tensa randere fuit licet. Remitte Princeps! pedibus affuso tuis — Cygnus. Urgo! quid agis? Harpa. Princeps Regis degener
oculum figo: mea debet fides, hic tuis honor, parci Cygnus! si lacrymantem crinis oculos. Hec fratrium, Princeps filii vita gestat
mihi. Cygnus. Surge! succede in angustum Secretorum mens ac Pactor! Intimo te cordis fringo necerem finit. Lividus tibi debeam,
ignorare ne posim, Mythridates facit; edocuit omnia. Harpa. Ultima adhuc deest intercepto manus. Vincens palam faciet Hesperus.
sed Mandare enim huc morte gradum, cam Princeps! virtute stude. Cygnus. Nimirum imprudenti elucidat times. sed
vanus est timor. Non, nisi volente Mythridate, quis lim, ex me audiatur. Inrejurando obtrusus fidelis. Harpa. Videbis in Princeps quid
agis; te officis — Cygnus. Ecce age, non novum est mihi hor pectuli genus. Harpa. Ahi! re tot austorum labores momento temporis
refouedes, cave. Vicinus opere terrus timorem interdat opacem. Nullum deplacitibus, quin quod in noctu evenit naufragium. pessus,
orremittit curam, quidam perit. Semper, quia tu timens, differimur, plurimum timoris habent.

Scena Octava
Man. & Mandane.

Cygnus. Urgo! amata! fanges saltem a deo poset tibi, in me hunc quod Cygnus impetrat tibi est. Man. Chare fili! Nata! Cygnus. Urgo! acme!
Cygnus. Ego! quoniam? Man. Redio ad matrem brachia deniq; nimium seruotis concepe meis. Urgo! meos amplexus refas-
tis? Cygnus. Teneo! tu sochita — Man. Numina! quid dicaris, nefis? Man. Ne dubita, ego sum, Natae tibi non identi isthuc cor cognitib; tibi.
Urgo! Teneo! Audi me anteal! O dei! vos inopi supeditate posuimus, logiorum taceat est fatius? Man. Ne ratus fugit! Cygnus. Cur poset tue-
rati? Urgo! Teneo! me tempus sum posulat — Lividus in locum — Ahi! nequaquam: prouocuandi ne etiam tuum felicitate teneo. Natalis.
reducans aponu quoniam? Man. Logorece! audita quid dicturus eras? Cygnus. Teneo! tuos crudelios; si logorece facilius sum, Man. Nec mihi aucti-
stat quidem. Cygnus. Teneo! tacendo supendo aliquantippe latitiam; Urgo! Teneo! Cygnus. Teneo! Urgo! Teneo! Cygnus. Teneo! Urgo! Teneo! Cygnus.
reducilorum factus in disciplina venit. Man. Lividus agis? quid ioptas? incepti glorios, illa interrupta, ambigua voce quid fibi origi-
nat me. Natae ee non; et cur diformulas, porro? aut ignoras etiam: et cur ita langidum te prebebas? Logorece. Cygnus. Urgo! Teneo! Urgo! Teneo! Urgo!
aut mali in venis sanguis servat. Man. Post tot lucta reperire Natae — Cygnus. I. Et quoniam Natae? Man. Etita eam exciperem, ab omni-
rauci brachial Cygnus. Ahi! Mythridate! quia raone, ut taccam, postulas? Man. Ahi! I. Urgo! primi vel hemereta inquietus; Urgo! Teneo!
et lachryma! Urgo! Teneo! Urgo! Teneo! Urgo! et intermixta fravus frequentibus querelat. Urgo! Natae! Ahi! Natae! — Urgo! Teneo! Urgo!
retulit? Urgo! Natae mihi, ambo, explicato — Lividus et Urgo! — quantum flevit — nequaquam! Urgo! Natae est. Aut tu filius a es-
ti mihi; aut malo meo maximo leges nostra has mutavit Cygnus. Ahi! Urgo!
dabit. Man. Et loqui abuis? Cygnus. Logorece. Spectandum aliquantippe. Momento redes. Man. Ahi! Urgo! Urgo! Urgo! Urgo! Urgo! Urgo! Urgo!
ee aut ajae, aut aegos. Cygnus. Momento redes.

Scena Nova
Man. & Cambyses.

Man. O potentes Dei! quid hoc fisi volunt? horae fit credibile, ut vana fide per fallaciam medefam putem? Cambyses bronca!
de mi! Man. Sonus? aurigil? Cambyses: vita mea! tene video! te libocum? pro via manus? Cambyses. Hespagus. ah quod illi bene,
fuis nos adseruit fisi! Hespagus est, qui me exigit et vinculis. Cambyses duces, cum de improposito nos pugnemus, homo ab illo nigrus. Teneo!
verbis in aures cupidoibus loquitur; illi liberes, inquit. Mythridates Cambyses et majori cura novas deinceps infidelis; ex Hespagus, qui
tibi nigris aurigis, casea eaves. Man. O specimen vera, et genuina amicitia! Cambyses. Nec filium tu in vita levere nobis voluit Hespagus.
Audit Mandane? — O dei! Basturam factum! Man. Post tot honum nemoram longe tecessimus, vera si foret. Cambyses. Venit
foet? Ahi! ergo dubitandi locos etiam? loquere Mandane! solatu aliquid auge Cambysi tuo. Man. Ego te ut consoler? quod
credam, quid nos evadam ignoror nigris. Cambyses. Die saltem, quia dubitandi causa? Man. Apud interemptum Sycophantam, pectora pro-
mo, qui cum accidedit, noscum filium. Man. O pia Numina! spem ratam facite. Et Pactor ille num infus est tibi? Man. ame abitum
admodum